

VOGELVARIA

EEN ZINGENDE BLADKONING IN DE KEMPEN IN APRIL 1988

Toen Jan Wouters mij meldde, dat ik vermoedelijk de eerste waarneming deed in de Kempen van een Bladkoning, dacht ik, die kans laat ik me niet ontglippen.

Zulke zaken doen mijn altijd weer denken aan het verhaal van de Grote Trappen in 1972 op de weilanden langs de Oirschotse Heide. Ik citeer uit een oud logboek uit mijn fanatieke opschrijfperiode: "na mijn telefoontje aan enkele prominenten uit die tijd leek het wel of half vogelend Eindhoven gek werd. Ik werd thuis een half uurtje na het telefoontje opgehaald en in een bestelbusje gestopt vol prominenten met telescopen. Het werd allengs mistiger, dus snel op weg naar de onheilsplek. Onderweg volop speculeren over zeldzaamheid en vooral de kans, dat ze er nog zouden zitten.

Even later waren we te velde in dichte mist. Ik bleef maar wat op de achtergrond, uitleg gevend over de locatie van het spruitenveld, waar de beesten even eerder fourageerden. Telescopen werden uitgesteld. Plotseling volgde een wild geraas en op en neer springen vanachter een van de telescopen en, vergeef me de vergelijking, het leek wel of ie klaar kwam. Er bleek een wijfje Korhoen vaag in beeld verschenen. Wat een teleurstelling was dat. Luttele minuten later kwam op korte afstand een enorme vogel langs gevlogen, daar was ie dan.".... Wat er toen gebeurde en wat ik toen dacht laat hier zelfs de zachtste censuur niet passeren.

Toen enige tijd later, ik

dacht in Ardea, een goede kennis mij de waarneming van de beide trappen liet zien, dacht ik, goh mijn kans gemist.

Dan nu die Bladkoning op 17 april 1988. Na een fietstocht werd bij de kinderboerderij in de wijk "het Look" in Veldhoven, mijn aandacht getrokken door een mij onbekende zang vanuit een hoge berk. Het betrof een klein dik vogeltje, druk in de weer en constant zingend. Ik had mijn kijker toen niet bij me. De rest van het gezin bewaakte de vogel, terwijl ik in razend tempo thuis mijn kijker ging halen. Dat leverde niet zoveel meer informatie dan ik al wist zonder kijker: ik kon de vogel alleen van onderen zien bij tegenlicht: een erg kleine, constant zingende zeer drukke groenzanger. Verwarring met Goudhaantje was uitgesloten en gezien gedrag, grootte en zang leek verwarring met andere groenzangers uiterst onwaarschijnlijk. De vogel verdween even later in oostelijke richting.

Zo dat was het dan, de rest laat ik weer over aan de prominenten van deze tijd.

ROB AARTS

